

5. Ali člen 9 Direktive 2002/21/ES (okvirna direktiva), člen 5(2), pododstavek 2, člen 7(3) Direktive 2002/20/ES (odobritev) in člen 4 Direktive 2002/77/ES⁽³⁾ od držav članic zahtevajo, da odpravijo, vsaj od 25. julija 2003 naprej (glej člen 17 direktive o odobritvi) situacijo dejanske zasedenosti frekvenc (delovanje naprav brez koncesij ali odobritve, izdane po primerjavi med kandidati) glede dejavnosti televizijske radiodifuzije, kot je obravnavana dejavnost, in tako ne omogoča opravljanja te dejavnosti v skladu pravilnim načrtovanjem uporabe razpoložljivih frekvenc in je popolnoma skregana z logiko povečanja pluralizma in v nasprotju s samimi koncesijami, ki jih je država članica podelila na podlagi javnega postopka;
6. Ali se je država članica lahko v preteklosti sklicevala in se še danes lahko sklicuje na odstopanje, določeno v členu 5(2), pododstavek 2, Direktive 2002/20/ES (direktiva o odobritvi) in člen 4 Direktive 2002/77/ES le zaradi varstva kulturne ali jezikovne raznolikosti, ne pa tudi v korist tistih, ki upravljajo z omrežji, ki presegajo protikartelne omejitve, določene v nacionalni zakonodaji;
7. Ali mora država članica za uporabo odstopanja iz člena 5 Direktive 2002/20/ES navesti, kateri so dejansko cilji, ki jih zasleduje z nacionalno zakonodajo, ki vsebuje odstopanje;
8. Ali navedeno odstopanje lahko velja tudi za druge primer poleg koncesionarke storitev javne radiotelevizije (RAI v Italiji), torej v korist zasebnih subjektov, ki niso bili izbrani v postopkih, odprtih za konkurenco, in v škodo podjetij, katerim je bila koncesija dodeljena na podlagi razpisa;
9. Ali pravni okvir prava Skupnosti, izhajajoč iz Pogodb in izvedene zakonodaje, ki zagotavlja učinkovito konkurenco (workable competition) tudi v sektorju radiotelevizijskega trga nacionalnega zakonodajalca zavezuje, da se izogne sočasemu podaljšanju starega prehodnega analognega sistema povezanega z uvedbo t.i. digitalnega zemeljskega sistema, saj bi le v primeru t. i. switch-off analognega oddajanja (in s posledičnim splošnim preходом na digitalen način) bilo mogoče prerazporediti sproščene frekvence za različne namene, medtem, ko v primeru samega začetka postopka prehoda na digitalni zemeljski sistem obstaja tveganje, da se še nadalje poglobi pomanjkanje razpoložljivih frekvenc, zaradi vzporednega (simulcast) analognega in digitalnega oddajanja;
10. Končno, ali nacionalna ureditev — kot je zakon št. 112/2004 — ki določa novo omejitev 20 odstotkov sredstev, povezano z novo osnovo, (t. i. SIC: člen 2(g); člen 15, zakon št. 112/2004), ki je precej širša in vključuje tudi dejavnosti, ki ne vplivajo na medijski pluralizem, medtem ko je „upoštevni trg“ v protikartelnem pravu običajno določen z razlikovanjem med trgi, v radiotelevizijskem sektorju še celo z razlikovanjem med plačljivo televizijo in televizijami, ki niso za plačilo in oddajajo po etru (glej

inter alios zadeve Komisije št. COMP/JV. 37-BSKYB proti Kirch Pay TV, Uredba (EGS) št. 4064/89, Postopek združitve 21/03/2000 in št. COMP/M.2876-NEWSCORP-TELEPIU, Uredba (EGS) št. 4064/89, Postopek združitve 2/4/2003), zagotavlja varstvo medijskega pluralizma in konkurence v radiotelevizijskem sektorju, ki ga varuje evropsko pravo.

⁽¹⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 21

⁽²⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 33

⁽³⁾ UL L 249, 17.9.2002, str. 21

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Cour d'appel de Bruxelles z dne 13. oktobra 2005 v zadevi De Landtsheer Emmanuel SA proti Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, skrajšano CIVC in Veuve Clicquot Ponsardin SA

(Zadeva C-381/05)

(2006/C 10/20)

(Jezik postopka: francoščina)

Cour d'appel de Bruxelles je s sodbo z dne 13. oktobra 2005 v zadevi De Landtsheer Emmanuel SA proti Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, skrajšano CIVC in Veuve Clicquot Ponsardin SA, ki jo je sodno tajništvo prejelo dne 19. oktobra 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Cour d'appel de Bruxelles Sodišču predlaga, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali opredelitev primerjalnega oglaševanja zajema oglase v katerih se oglaševalec sklicuje samo na vrsto proizvoda tako, da bi bilo treba v tem primeru šteti, da se tak oglas sklicuje na vsa podjetja, ki ponujajo to vrsto proizvoda in da lahko vsako izmed njih trdi, da je bila njegova identiteta določena?
2. Za to da se ugotovi ali si oglaševalec in podjetje na katerega se oglas sklicuje v smislu člena 2a direktive konkurirata:
  - a. Ali je treba zlasti na podlagi primerjave člena 2a s členom 3a, točka b), šteti, da je v smislu te določbe konkurent vsako podjetje, katerega identiteto je mogoče ugotoviti na podlagi oglasa, ne glede na to katere proizvode in storitve to ponuja?

b. V primeru da je treba na prejšnje vprašanje odgovoriti nikalno in da se za to, da se ugotovi konkuriranje zahteva izpolnitev drugih pogojev: ali je treba upoštevati sedanje stanje na trgu in obstoječe navade potrošnikov v Skupnosti ali je treba upoštevati tudi možnosti za razvoj teh navad?

c. Ali je treba to ugotavljanje omejiti na del ozemlja Skupnosti na katerem se oglasi objavijo?

d. Ali se je treba pri ugotavljanju obstoja konkurence opreti na vrsto proizvodov, ki se primerjajo in na način na katerega se te vrste proizvodov na splošno zaznavajo, ali je treba pri presoji stopnje mogoče nadomestljivosti, upoštevati tudi posebne lastnosti proizvoda, ki ga želi oglaševalec promovirati v spornem oglasu in podobo, ki mu jo želi dati?

e. Ali so merila, s katerimi se lahko ugotovi konkuriranje v smislu člena 2, točka 2a in merila, s katerimi se lahko preveri ali primerjava izpolnjuje pogoj, ki je določen v členu 3a(b), enaka?

3. Ali iz primerjave člena 2, točka 2a Direktive 84/450 ⁽¹⁾ in člena 3a te direktive izhaja

a. bodisi, da je v primeru da sklicevanje ne omogoča ugotovitve identitete konkurenta ali proizvodov, ki jih ta ponuja, nezakonito vsakršno primerjalno oglaševanje, na podlagi katerega se lahko ugotovi identiteta vrste proizvodov?

b. bodisi, da je treba zakonitost primerjave preučiti zgolj glede na nacionalne določbe, ki ne prenašajo določb direktive na področju primerjalnega oglaševanja, kar bi lahko privedlo do manjšega varstva potrošnikov ali podjetij, ki ponujajo vrsto proizvoda, ki ima zvezo s proizvodom, ki ga ponuja oglaševalec?

4. Ali je treba v primeru, da se ugotovi, da gre za primerjalno oglaševanje v smislu člena 2, točka 2a, na podlagi člena 3a, točka 1(f) direktive sklepati, da je nezakonita vsakršna primerjava, ki se v primeru proizvodov, ki nimajo geografskega porekla, nanaša na proizvode, ki imajo geografsko poreklo?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 84/450/EGS z dne 10. septembra 1984 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o zavajajočem oglaševanju (UL L 250, str. 17).

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Cour de cassation de Belgique z dne 7. oktobra 2005 v zadevi Raffaele Talotta proti državi Belgiji

(Zadeva C-383/05)

(2006/C 10/21)

(Jezik postopka: francoščina)

Cour de cassation de Belgique je s sodbo z dne 7. oktobra 2005 v zadevi Raffaele Talotta proti državi Belgiji, ki ga je sodno tajništvo prejelo 24. oktobra 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Cour de cassation de Belgique predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjem vprašanju:

Ali je treba člen 43 — prej člen 52 — Pogodbe ES razlagati tako, da nasprotuje določbi nacionalnega prava kot je člen 182 Kraljevega odloka z dne 27. avgusta 1993, za uporabo člena 342(2) Zakonika o dohodnini 1992, določa uporabo najnižje davčne osnove samo za nerezidente?

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Oberster Gerichtshof z dne 28. septembra 2005 v zadevi Color Drack GmbH proti Lexx International Vertriebs GmbH

(Zadeva C-386/05)

(2006/C 10/22)

(Jezik postopka: nemščina)

Oberster Gerichtshof je s sklepom z dne 28. septembra 2005 v zadevi Color Drack GmbH proti Lexx International Vertriebs GmbH, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 24. oktobra 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.